

model kartonowy ♦ 1:25

MODELIK

Nr kat. 100

Nr 3/97

ISSN 1428-3840

2S7 „PION”

ROSYJSKA SAMOBIEŻNA HAUBICA KAL. 203 MM

ROSYJSKIE SAMOBEŻNE CIĘŻKIE DZIAŁO KAL. 203 MM

2S7 „PION”

Opracowanie modelu: **Waldemar Rychard & Witold Piasecki**

Projekt okładki: **Wojciech Sankowski**

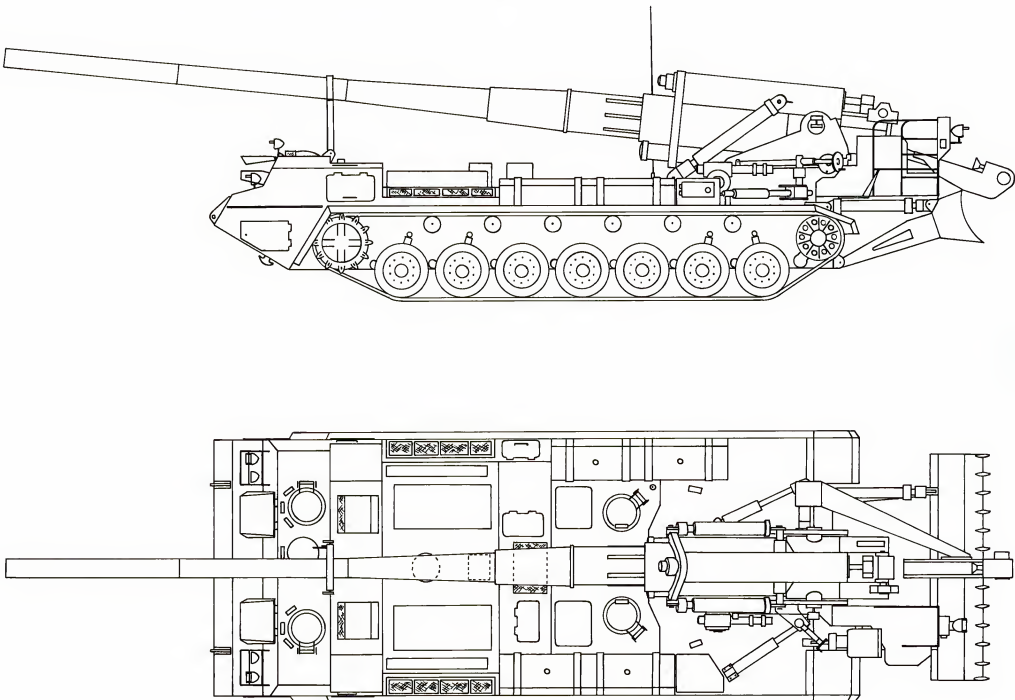
Działo to opracowane zostało w Biurze Konstrucyjnym Zakładów Kirowskich (LKZ) w Leningradzie pod kierunkiem głównego konstruktora N.S. Popowa i w drugiej połowie lat siedemdziesiątych, po uruchomieniu produkcji seryjnej, trafiło na wyposażenie wojsk. W roku 1977 otrzymały je jednostki artylerii radzieckiej (w pierwszej kolejności bataliony artylerii ciężkiej odwołów naczelnego dowództwa). Po raz pierwszy zaprezentowano je publicznie podczas defilady wojskowej na Placu Czerwonym w Moskwie w 1985 roku. Samobieżne działo 2S7"PION" zbudowane jest w układzie bezwielowym. Podwozie to specjalna konstrukcja, której zasadnicze elementy (koła napędowe, koła jezdne, koła napinające, rolki podtrzymujące górną gałąź gąsienicy, gąsienica, wahacze, wałki skrętne i amortyzatory) zostały zapożyczone z czołgu T-80. 203,2 mm bruzdowana armata 2A44 o masie 14 550 kg ustawiona jest w tylnej części nadwozia. Odławkowo-burzący pocisk 3WOF34 o masie 110 kg wystrzeliwany jest z tej armaty z prędkością początkową 960 m/s na odległość 37 500 m. Pocisk z napędem rakietowym znajdujący się w jednostce ognia ma donośność do 55 000 m. Bezpośrednio na pojeździe przewożone są 4 kompletne naboje (pociski razem z ładunkami miotającymi), są one umieszczone w specjalnych gniazdach znajdujących się w tylnej części wozu. Szybkostrzelność armaty sięga 3 strzałów w czasie 2 minut. Załoga złożona z 7 osób w czasie marszu zajmuje miejsca następująco: dowódca, działonowy i mechanik-kierowca siedzą w przedniej, opancerzonej kabinie, pozostali czterej żołnierze znajdują się w oddzielnym, również opancerzonym i zamkniętym przedziale, między przedziałem silnikowym (usytuowanym bezpośrednio za przednią

kabiną) a podstawą i łozem armaty. Czas potrzebny do przejścia z położenia marszowego w bojowe (i odwrotnie) wynosi 10 minut. W celu zredukowania odrzutu po wystrzale, z tyłu wozu opuszczany jest i zagłębiany w grunt lemiusz, dodatkowo dla zwiększenia stabilności nadwozia na grunt opuszczane są także koła napinające gąsienice. W roku 1983 działo zostało zmodernizowane. Szybkostrzelność zwiększona została do 5 strzałów w ciągu 2 minut, a zapas wożonej amunicji wzrósł do 8 nabojęw. Zamontowano przeliczniki danych do prowadzenia ognia i zwiększono przebieg gwarancyjny wozu. Zmodernizowany model działa otrzymał oznaczenie 2S7M. Samobieżne działo 2S7"PION" może strzelać pociskami z ładunkiem jądrowym. Działo te znajdują się również na uzbrojeniu Sił Zbrojnych RP.

Dane taktyczno-techniczne:

Długość całkowita:	13 100 mm
Szerokość:	3 380 mm
Wysokość:	3 000 mm
Prześwit:	400 mm
Masa:	ok. 46 000 kg
Załoga:	7 osób
Uzbrojenie:	armata 2A44kal. 203,2 mm
Silnik:	wysokoprężny W-46-1 o mocy 780 KM
Prędkość maks.:	50 km/h

Kartonowy model działa 2S7"PION" opracowano w skali 1:25 na podst. "Nowej Techniki Wojskowej" 2/91, 3/92, 5/94, 12/95, nr spec./94.

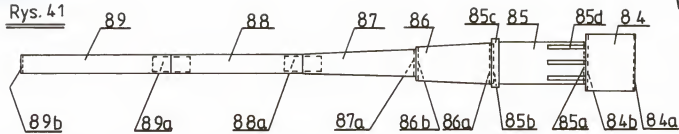

TYTUŁ: MODELIK 3/97
TEMAT: 2S7 "PION"
NUMER KATALOGOWY: 100
WYDANIE I, ISSN: 1428-3840

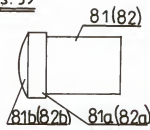
WYDAWCA:
P.W. "MODELICARD" s.c.
J. Oleś & B. Czyżyński
74-100 Gryfino, ul. Szczecińska 10

ADRES KORESPONDENCYJNY:
"MODELICARD"
ul. Sokółowskiego 11
70-891 Szczecin 20

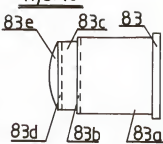
Rys. 41

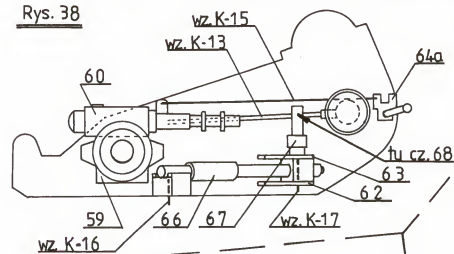
Rys. 39

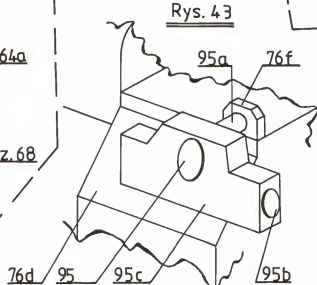
Rys. 40

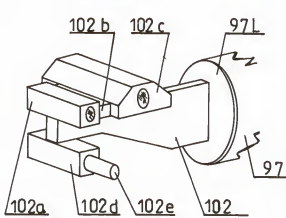
Rys. 38

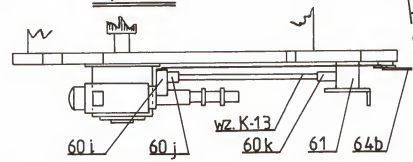
Rys. 43

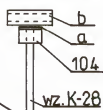
Rys. 46

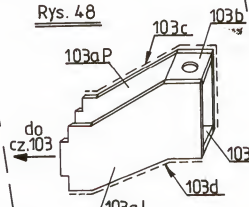
Rys. 38a

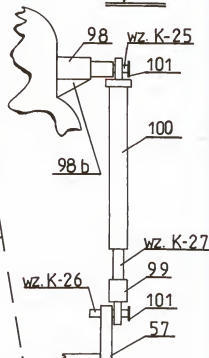
Rys. 49 (cz.104)

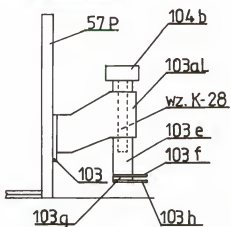
Rys. 48

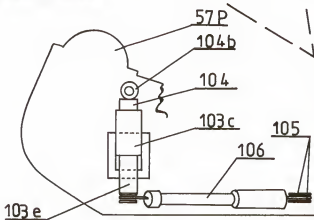
Rys. 47

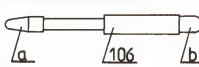
Rys. 51

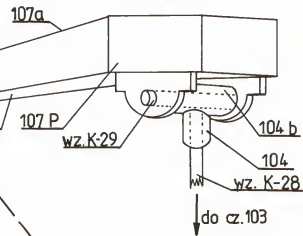
Rys. 51a

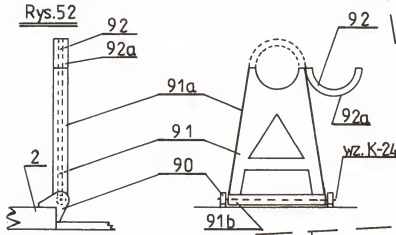
Rys. 50 (cz.106)

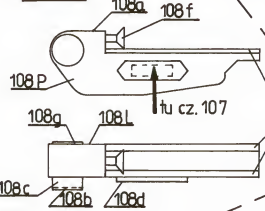
Rys. 53

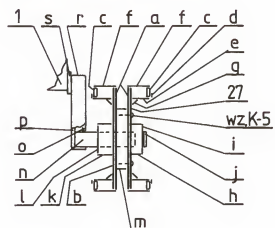
Rys. 52

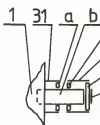
Rys. 54

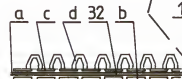
Rys. 55 (cz.27)

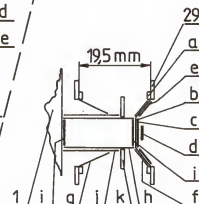
Rys. 59 (cz.31)

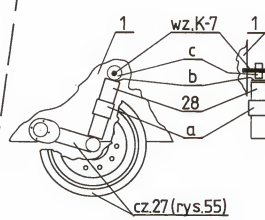
Rys. 60 (cz.32)

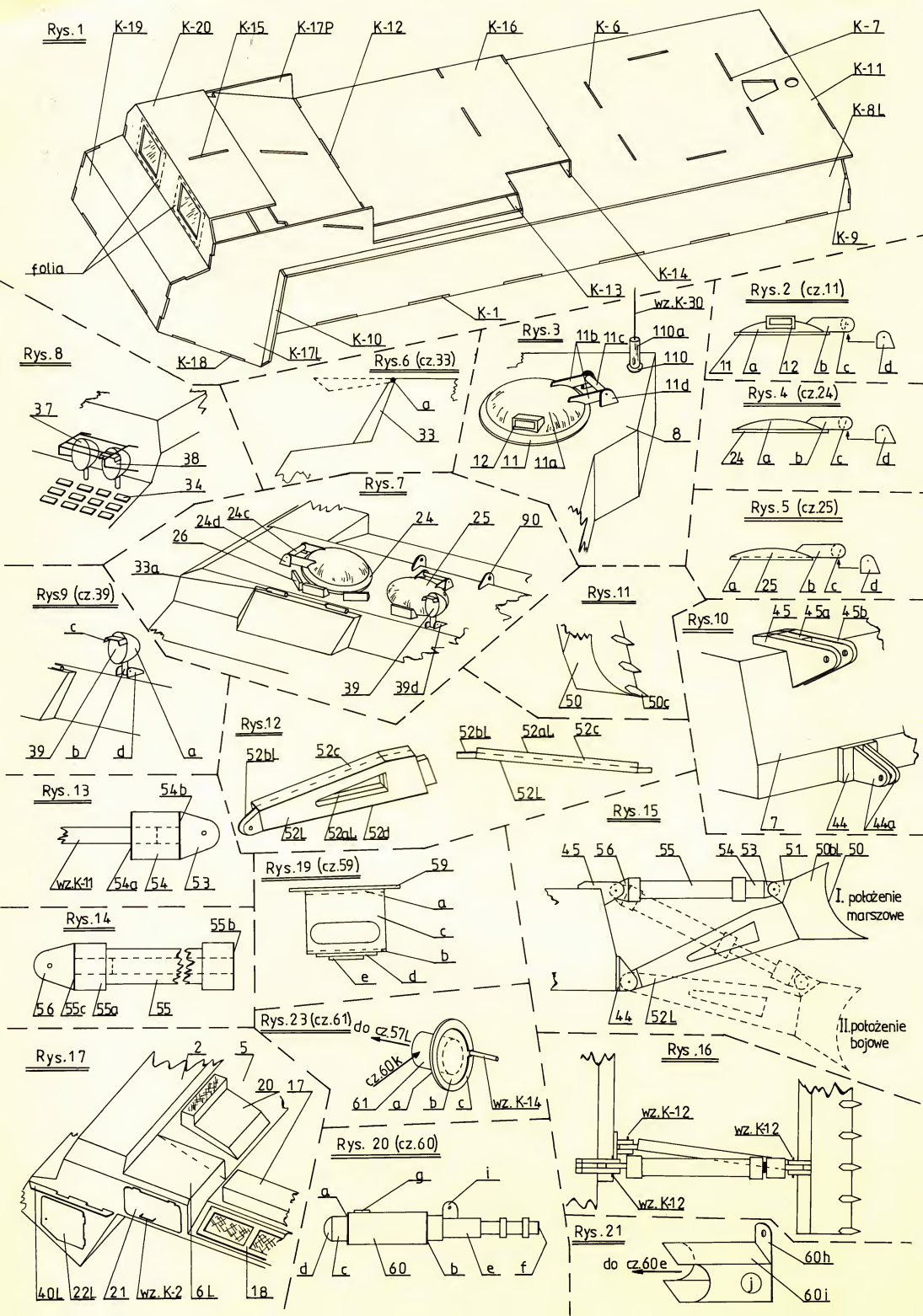

Rys. 57 (cz.29)

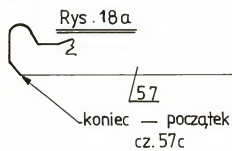

Rys. 56 (cz.28)

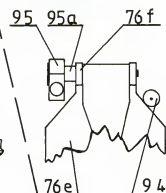
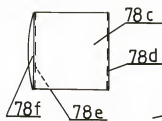
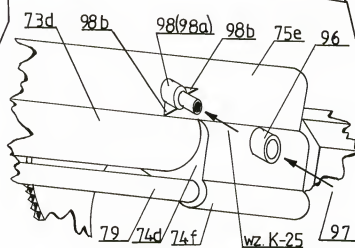
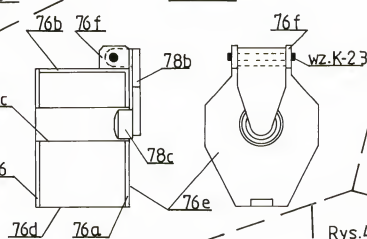
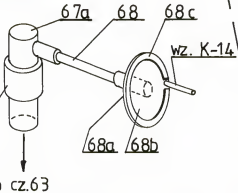
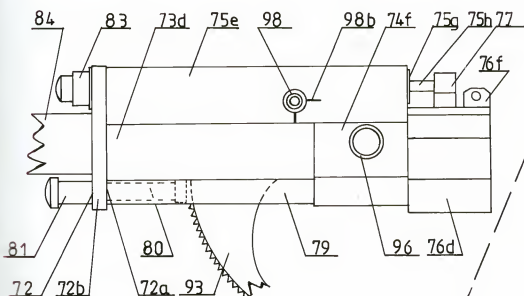
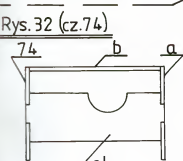
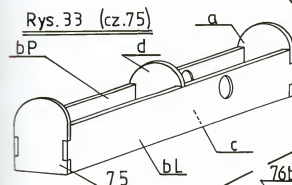
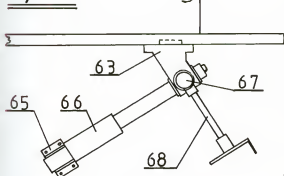

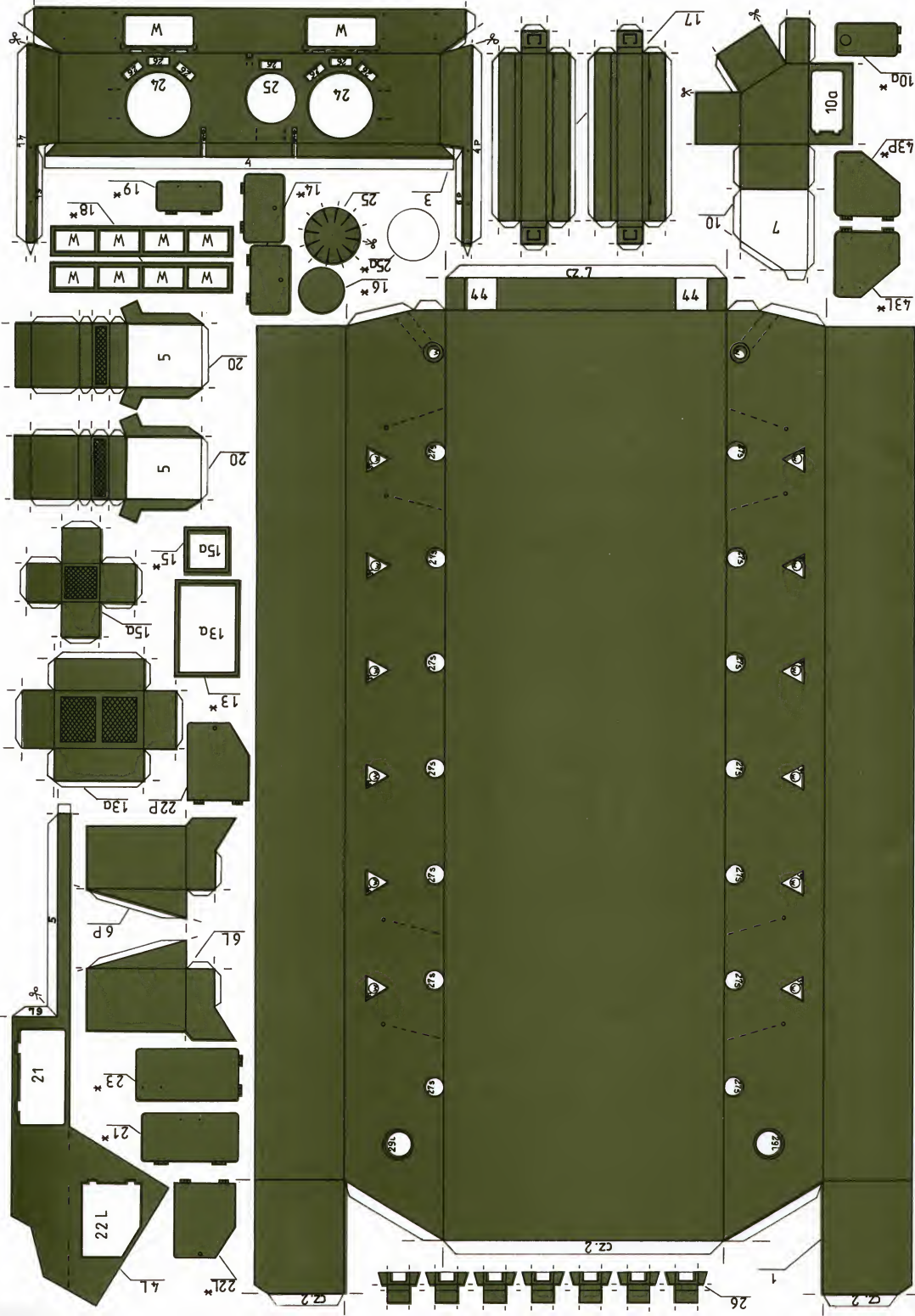

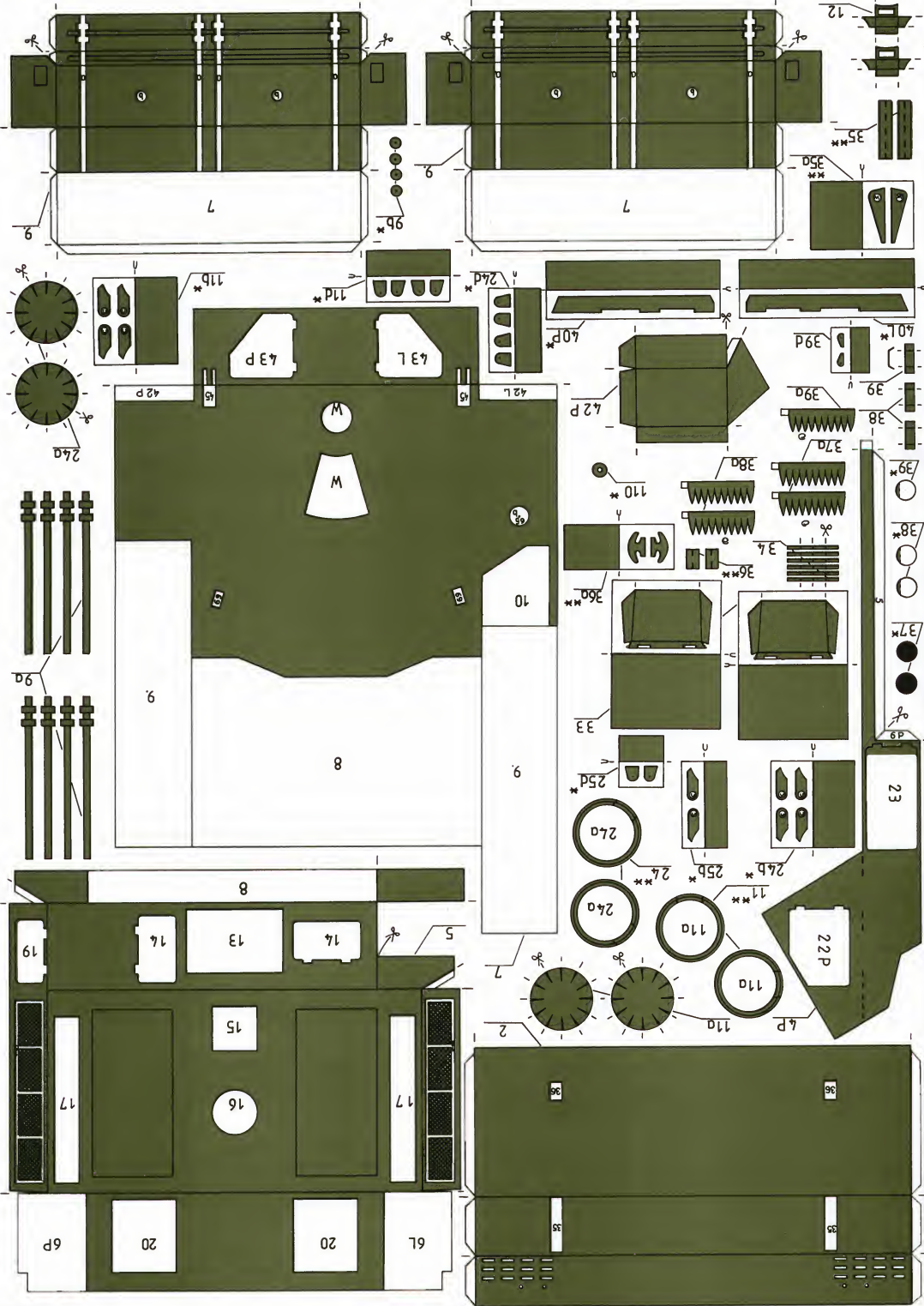
Rys.18 (cz.57)

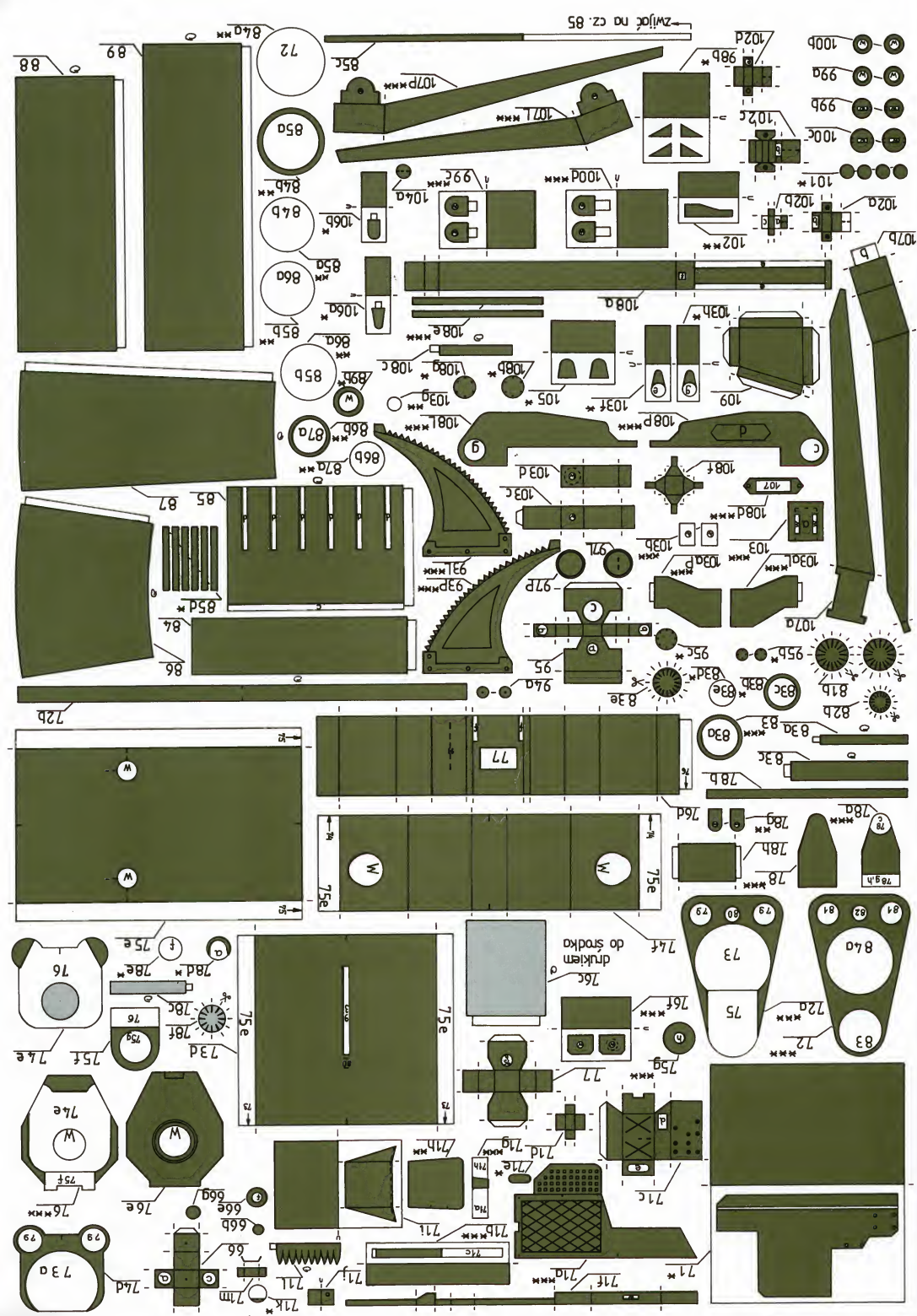

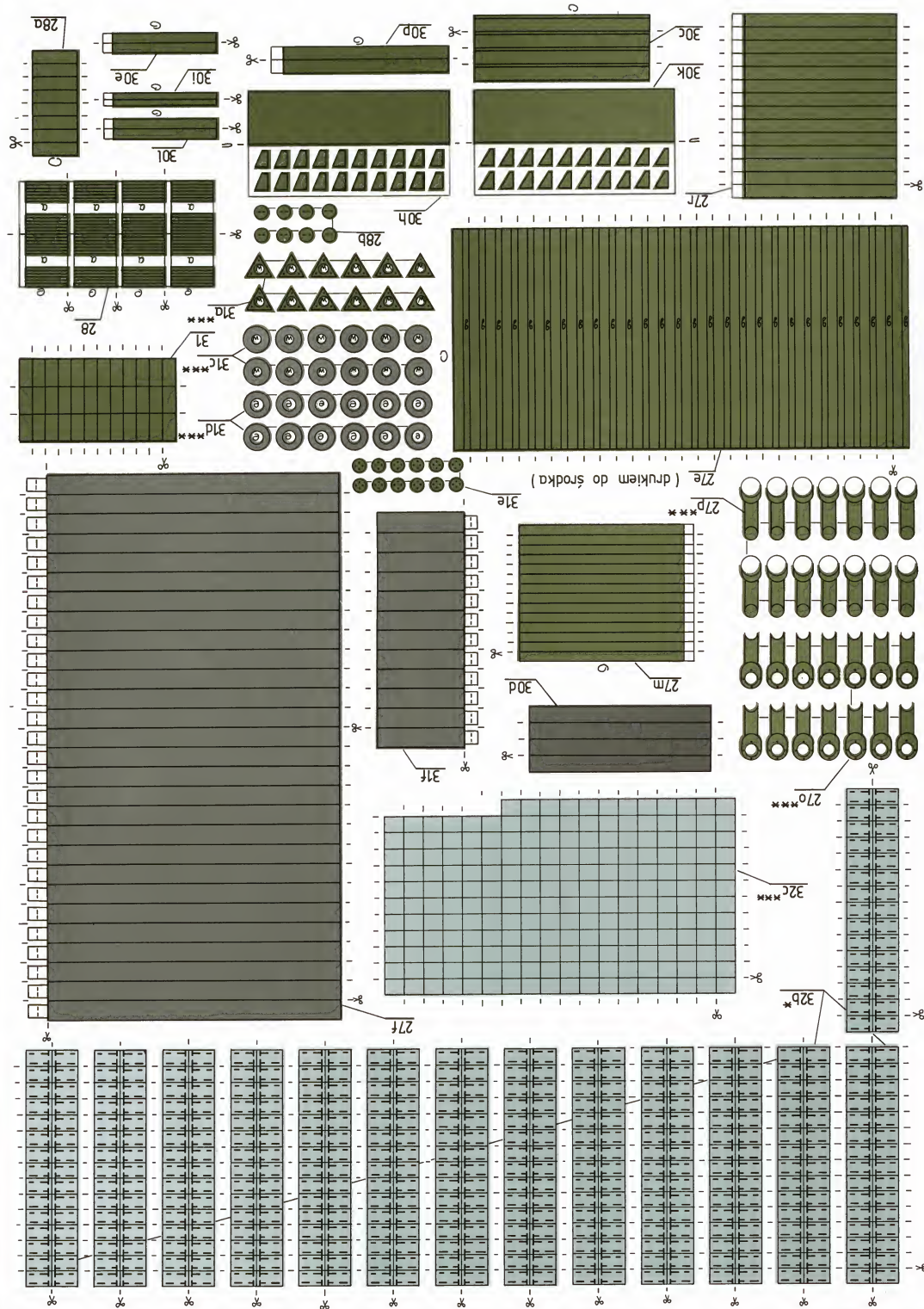
Rys. 27

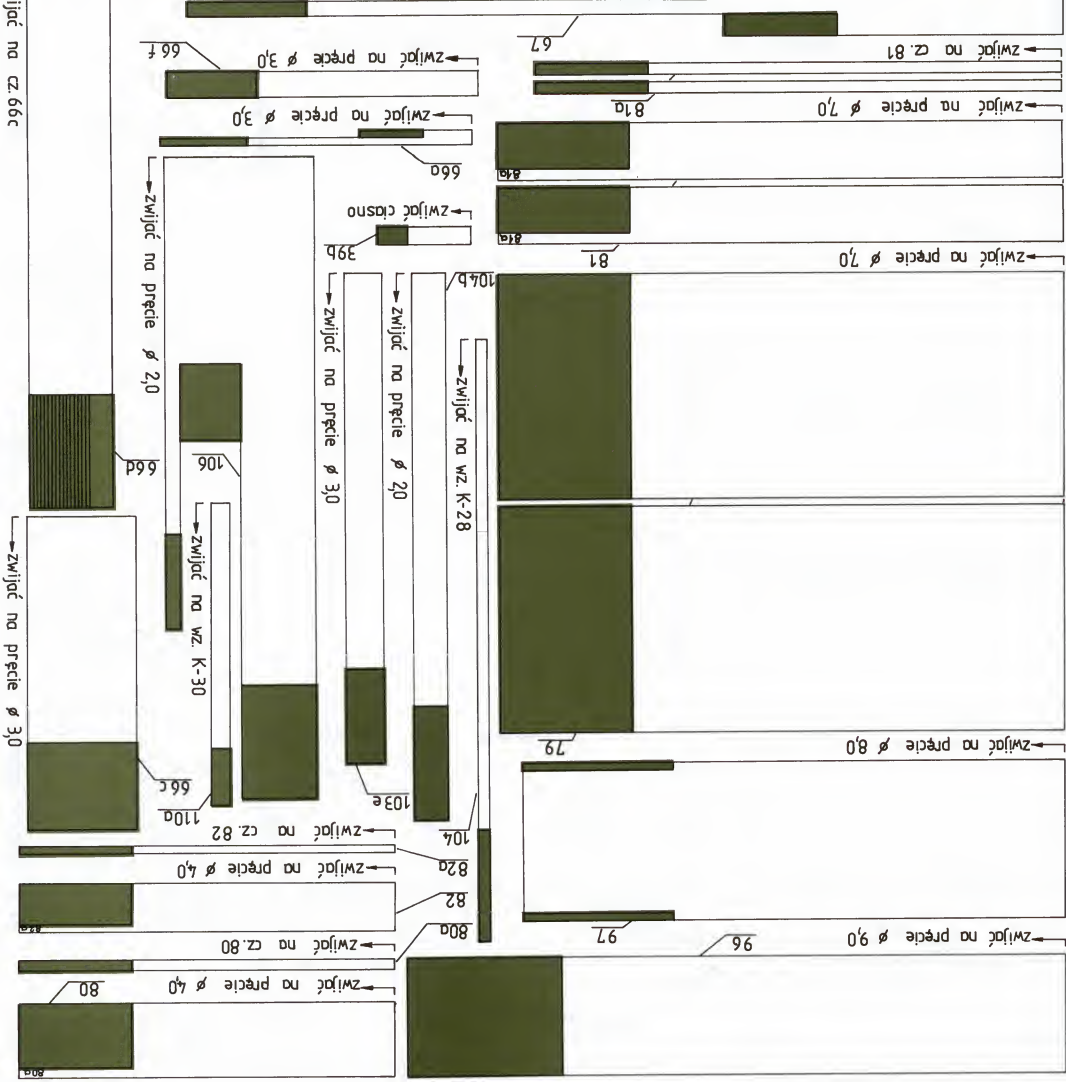
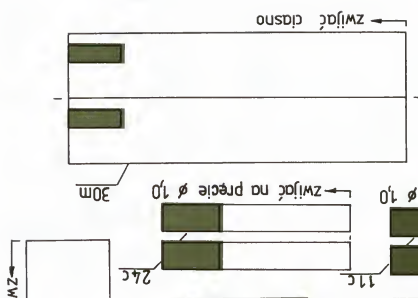
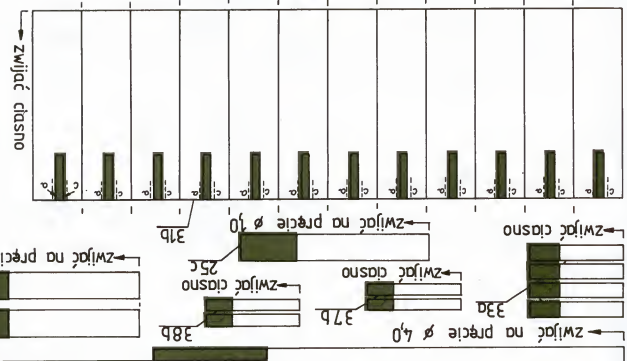
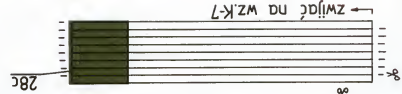

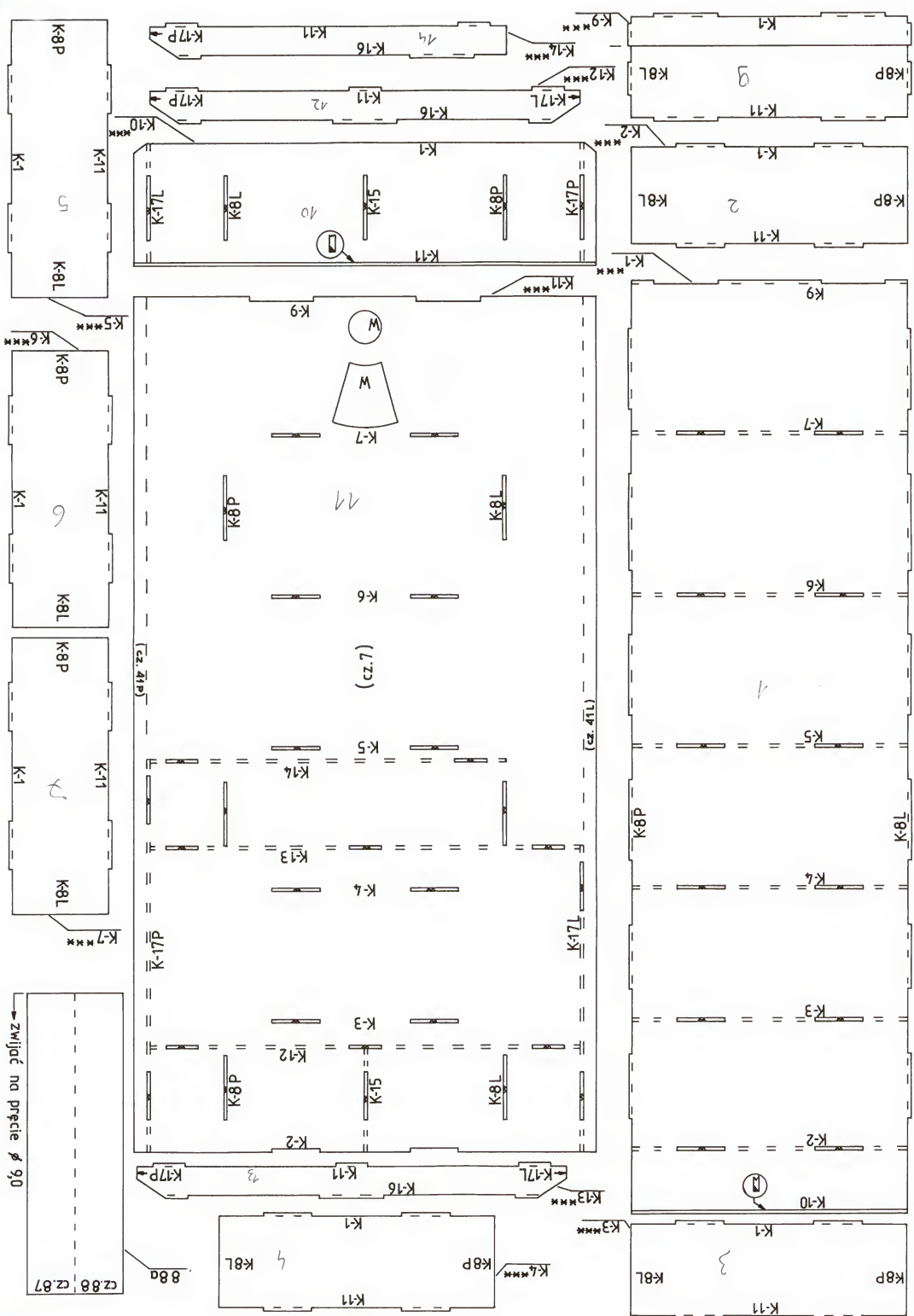

Model

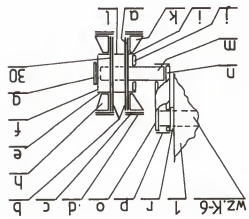
Wydawnictwo prowadzi sprzedaż wykładową modeli aktualnie wydawanych oraz numerów starszych.

Modelę wysyłamy „za pobraniem”, tzn. płatne na pocztę przy odbiorze zamówionych modeli (ich wartość + opłaty pocztowe).

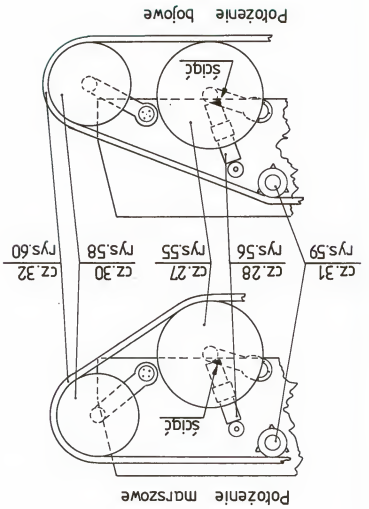
Można u nas złożyć zamówienie na kolejne no-wości, również np. tylko na samoloty.

Modelę będziemy przysyłać sukcesywnie w miarę wydawania, bez konieczności składania ponownych zamówień.

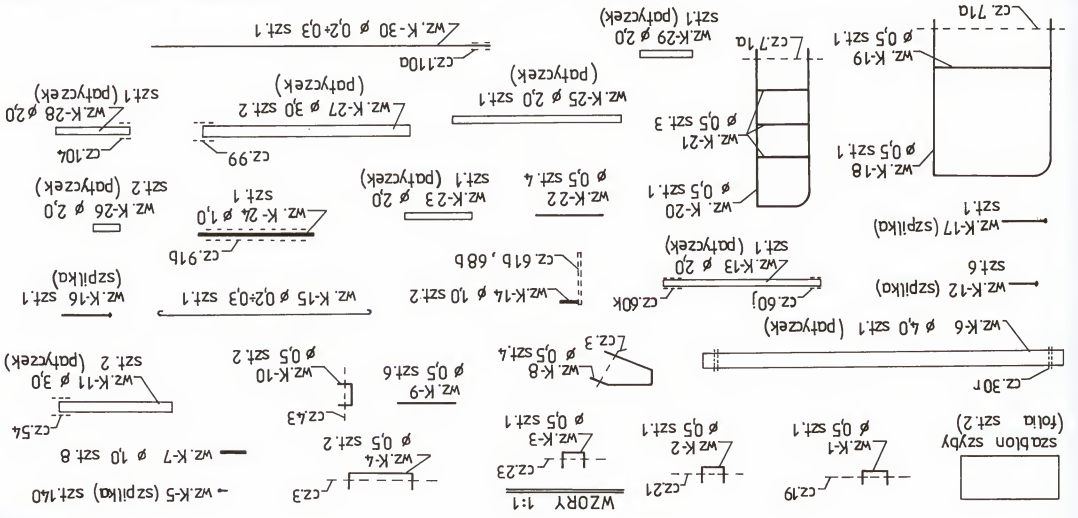
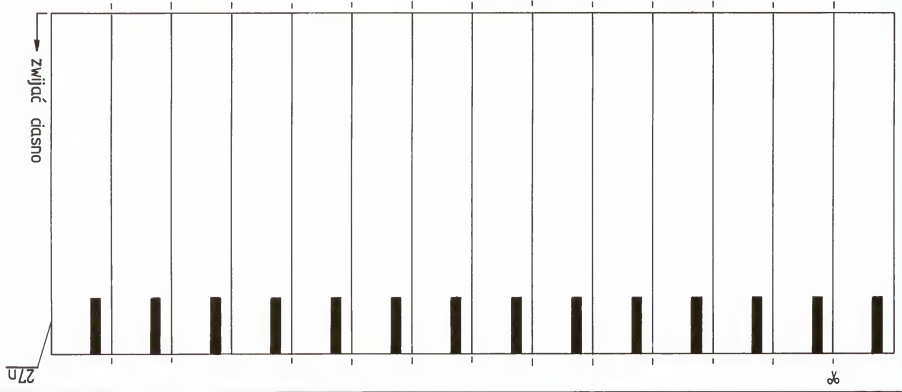
Wykaz modeli dostępnych w sprzedaży wraz z aktualnymi cenami wysyłamy po przesłaniu ko-pery zwrótniej i znaczka pocztowego na adres: „MODEL CARD”, 70-891 SZCZECIN 20

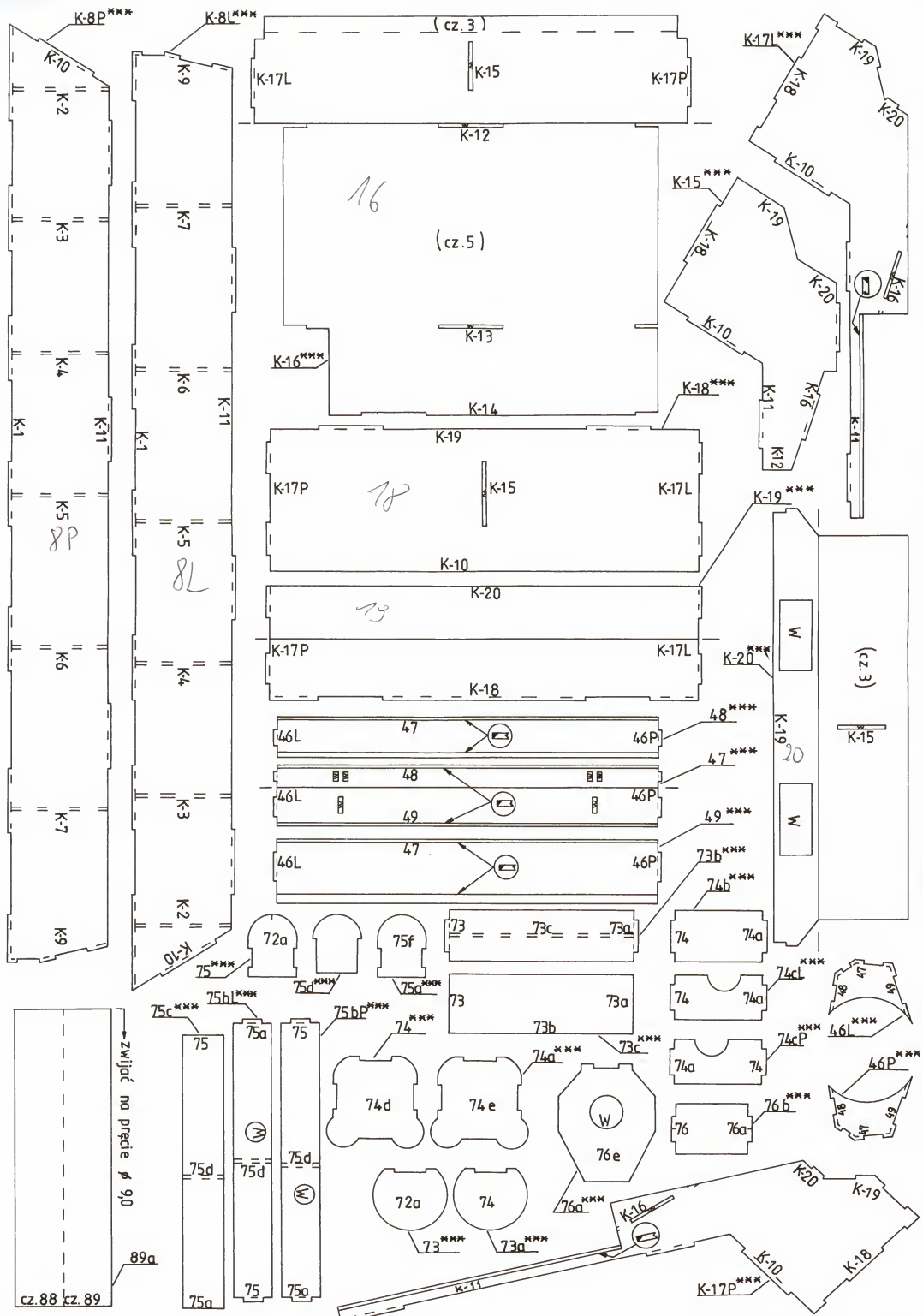

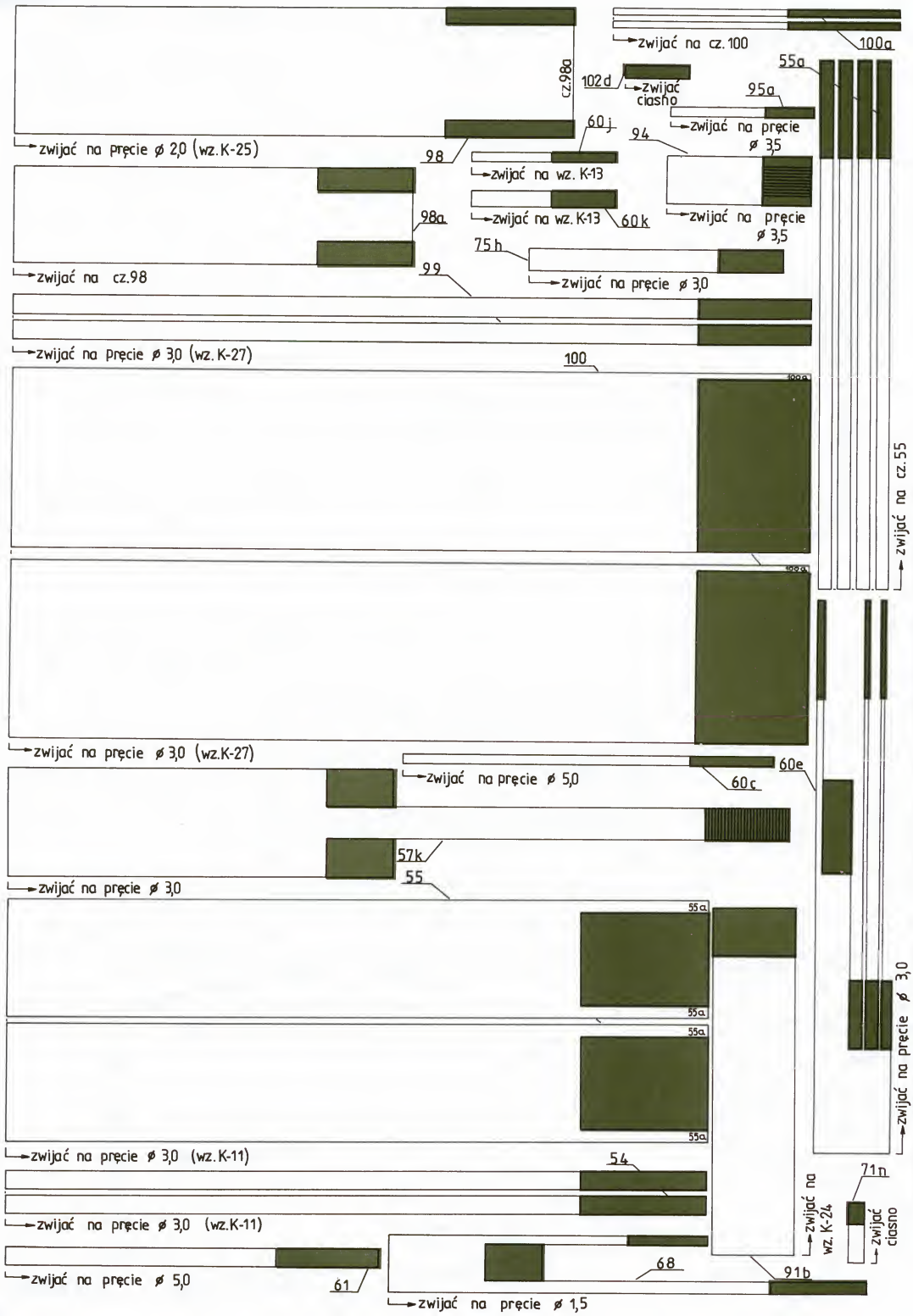
Rys.58 (cz.30)

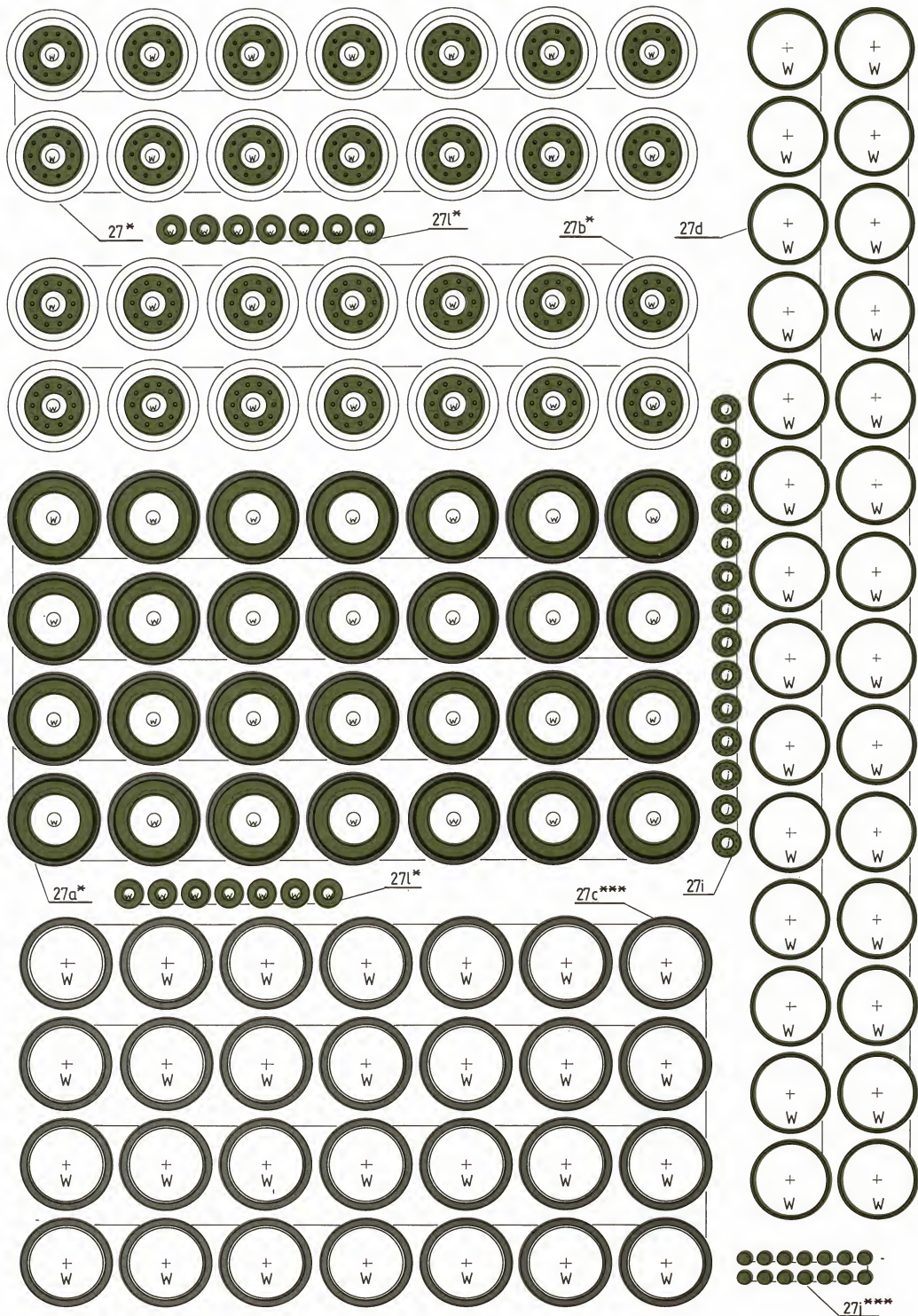

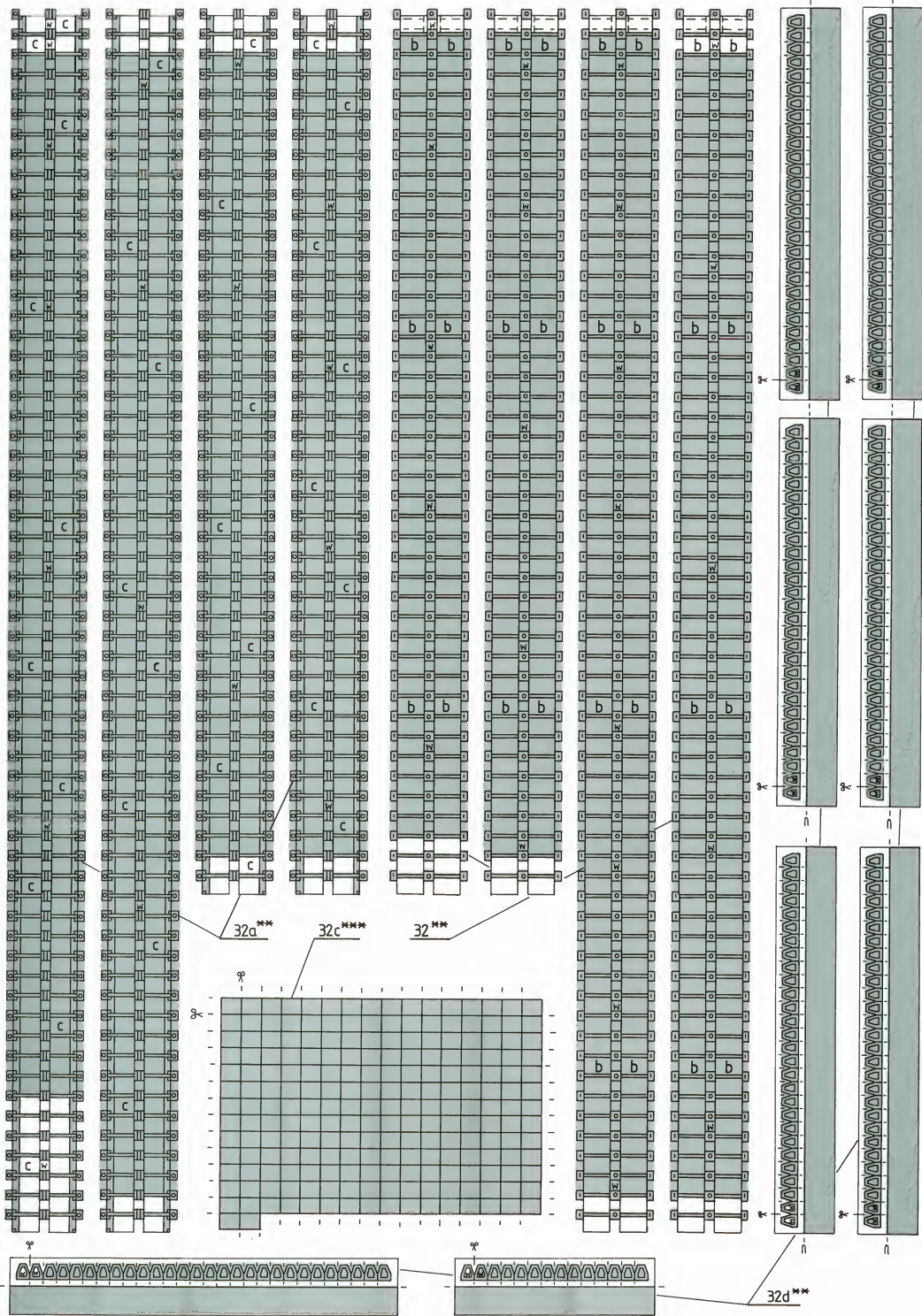
Rys.61

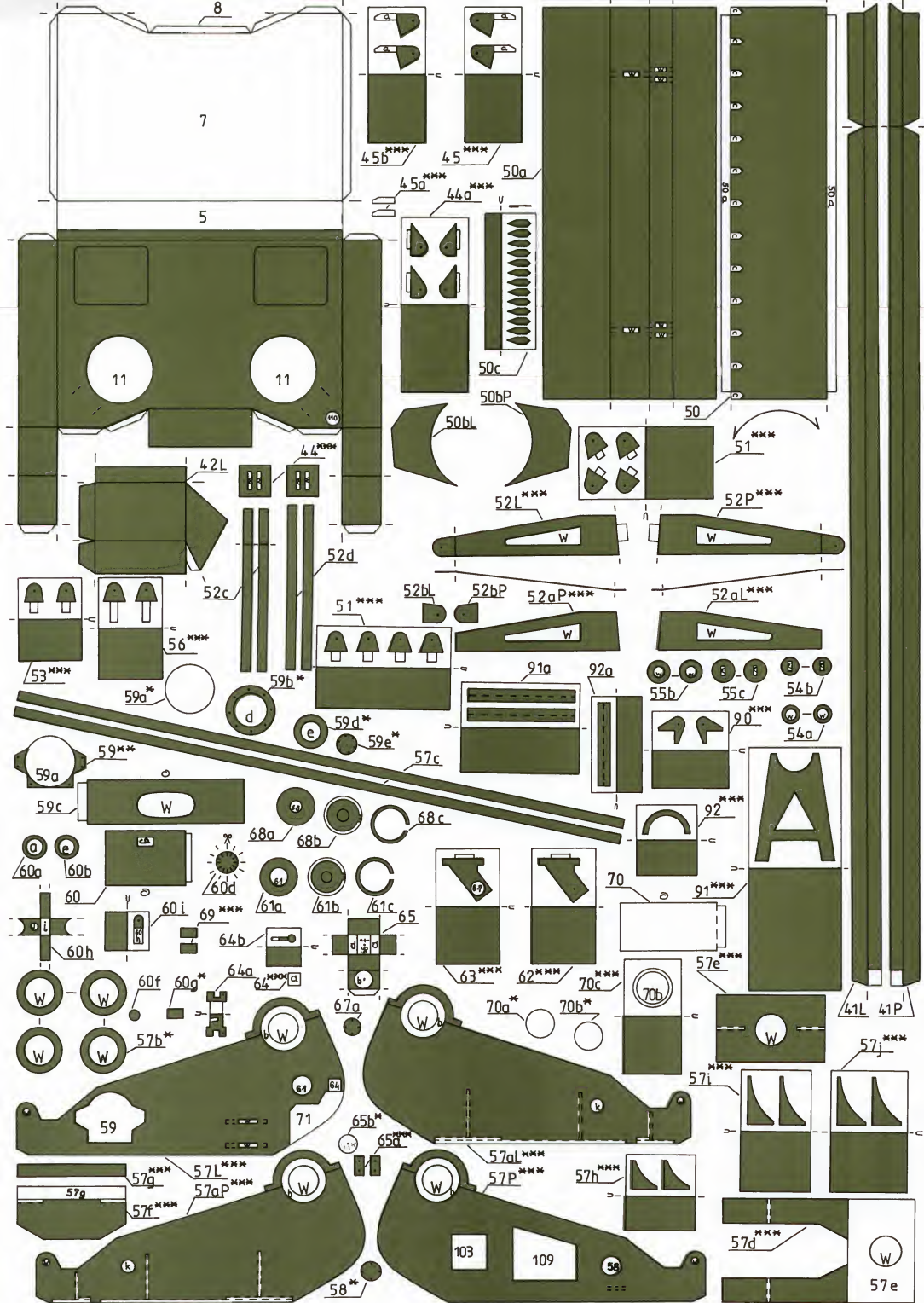

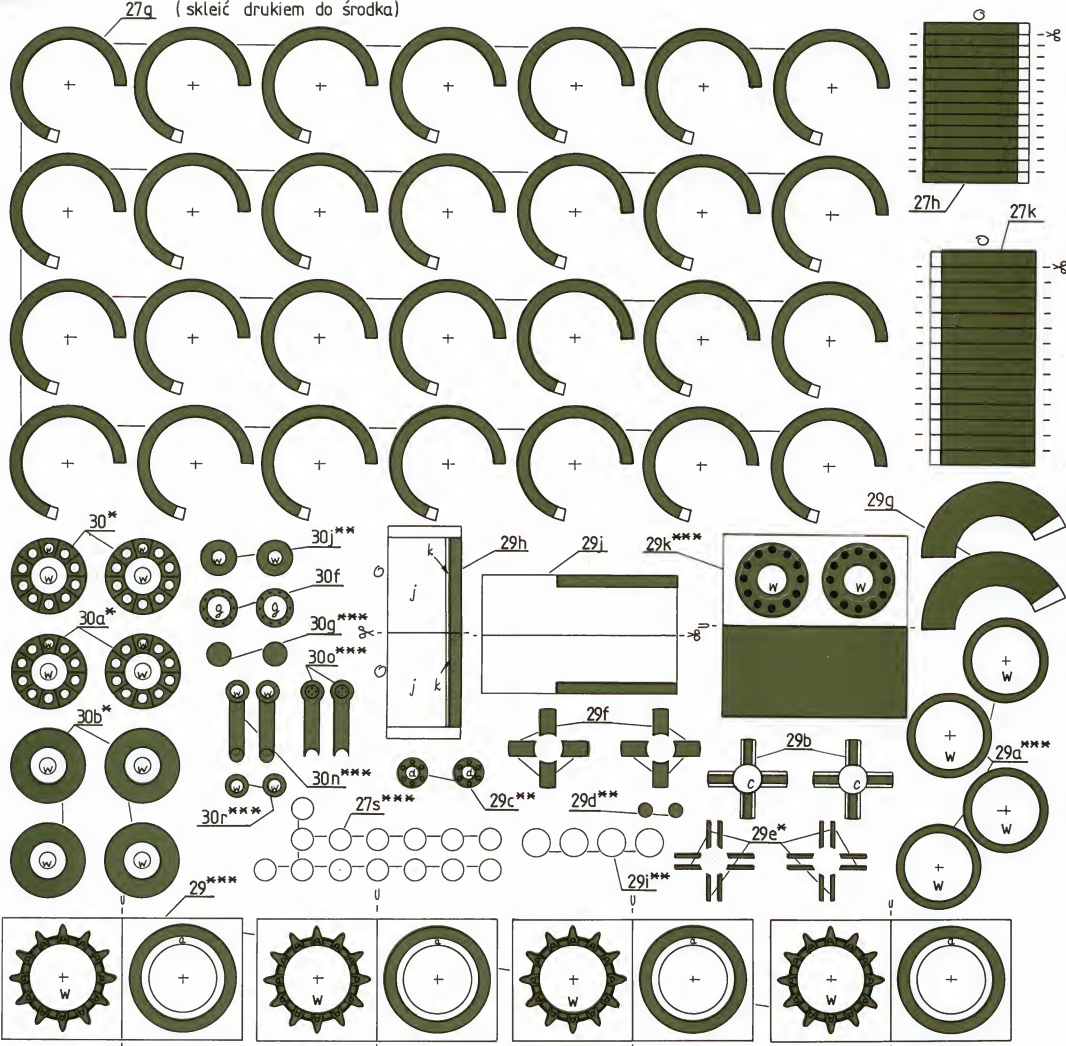

Opis budowy modelu

UWAGI OGÓLNE

UWAGI OGÓLNE

Przed podjęciem budowy modelu należy zdecydować, czy ma być wykonany w wersji marszowej, czy bojowej, oraz czy proponowane zespoły ruchome będą wykonane według zaleceń, czy też w wersji uproszczonej jako elementy stałe. Model posiada 8 zespołów ruchomych, co zwiększa jego walory ale jednocześnie utrudnia budowę. Konstrukcja modelu, duża ilość rysunków wykonawczych oraz szczegółowy opis pozwalają na podjęcie budowy modelu zarówno przez modelarzy z dużym doświadczeniem, jak i przez początkujących. Zastosowano dodatkowe oznaczenia:

- Zastosowano dodatkowe oznaczenia:
- * -podkleić brystolem
 - ** -podkleić tekturą 0,5 mm
 - *** -podkleić tekturą 1 mm

UWAGI SZCZEGÓŁOWE

1. Wrgł kadiuba wymagające zagłęcia (K-9,16,19,20) nacłć nożykiem z obu stron wzduł oznaczonej linii i odpowiednio uformować (rys.1).

2. Szyby okien przednich przykleić do części K-20 od strony wewnętrznej przed montażem do kadłuba (rys.1).
3. Peryskopy cz.12 montować do wiaźów desantowych cz.11 wg rys.2 i 3.
4. Otwory w poszyciu kadłuba do mocowania osi rolek podtrzymujących 1 kół napędzających wykonać wiertłem o średnicy 31,4 mm na przekłębieniu poszycia do wreco kadłuba.

6. Srebrny 344 młot po przypięciu posypany wógiem kadmowym. W tym celu kadmu wybrałem 100 g w tym celu (rys. 1).

Obierali modelami w większym doświadczeniu mogą wykonać kół w wersji ruchomej. W tym celu elementu wz-2-6 nie należy skłajać z kadmiem (powinien być możliwy jego obrót). Na wystające jego końce nakładamy wazachę (cz.30-m-p). Na cz.30-m-p kadmu kadu napinać (bez skłajania). Zwrócić uwagę, aby kół nacięgnięty wazachy po obu stronach kadmu był jednakowy. Odcięcie gąsienicy między ostatnią rolką podciągającą a ostatnią rolką podciągającą należy wykonać w sposób następujący: wazachę przesuwać do przodu, aż do momentu, gdy będzie przed siebie ogniw, bez przedniego ogniw, bez skłajania: między cz.32 132a cieniłą stacją z folii lub dwie rolki równoległe. Odcięcie ten po wykonaniu należy dokonać do reszty stacji na układzie bieżym (kół napinać tylko opasac).

Rozwiązanie to ułatwiać gąsienicę i umożliwia opuszczenie i podnoszenie kół napinających.

a/ prosta, ze stałym położeniem kół napinających. Aby uzyskać odpowiednie ułożenie gąsienicy na kołach napinających, napędowych i skrajnych nośnych, należy naciąć taśmę wzdłuż ogniw w miejscach zagłęb.

Wewnętrzne pola na elementach grzeblenia cz.32d należy wyciąć lub zaczerpnąć. Elementy 32b nakleić na cz.32 zgodnie z usytuowaniem zaznaczonym na pierwszym ogniwie cz.32a, 32b i 32c. Umieszczenie sztywnego kołowego podłoża, np. talerza, między kołami napędowymi

b/trudniejsza, umożliwiającą obrót wahacza z kołem napinającym, wg. opisu montażu kół napinających.

7. Podczas montażu kół nośnych cz.27 do kadłuba należy ustawić go na podstawce o gr. 15 mm

zachowania stałego, właściwego prześwitu. Zwrócić uwagę na ustawienie kół w jednej linii. Koła nośne skłajać wg rys.55. Celem uplastycznienia tarcz cz27 zastosować obcięte szpilki (wg K-5) imitujące śruby.

8 Osłony okien cz.33 montować jako otwarte lub zamknięte (rys.6).

9. Osłony reflektorów przednich wykonać wg wz. K-8.9 łącząc je kropką kleju (rys.8)

10. Ramiona lemieszka cz.52 uformować wg oznaczenia i skleić (rys.12).

11. Siłowniki hydrauliczne lemieszów wykonać tak, aby miały regulowaną długość (rys.13-16).

12.W bokach ławety armaty (cz.57L, 57aL, 57P, 57aP) dokładnie wykonać oznaczone otwory, aby po

sklejeniu części nie były względem siebie przesunięte. Ławetę sklejać wg rys. 18.

13. Wspornik mechanizmu kierunkowego cz.65 przymocować do kadłuba szpilką w oznaczonym miejscu.

podklejając ją od spodu kadłuba kropłą kleju (rys.24).

14. Mechanizm kierunkowy cz.66 wykonać tak, aby miał regulowaną długość i zamocować wg rys.26, po czym

dokleńc zespół pokrętna (cz.67-68) wg rys.27 i 28.

15. Pomost operatora wykonać wg rys.30. Poręcze wykonać wg wz.K-18-22 łącząc je kroplą kleju.

16. Oklejając części 72 i 72a; 73 i 73a; 74d i 74e; 75 i 75f paskami cz. 72b, 73d, 74f, 75e zacząć od "zgrania"

zaznaczonych na częściach centrujących kresek.

17.Trzon armaty wykonać wg rys.31-34, 36.

18. Mechanizm obrotu ławety cz.60 skleić wg rys. 19-23 i zamontować do lewej strony ławety cz.57L wg rys. 20-23.

rys.38 | 38a.

19. Czop armaty cz.96 włożyć w otwór cz.74f tak, aby jego końce równo wystawały po obu stronach.
20. Cz.031 i 02 przesuwać do cz.03 po jej ułożeniu włożymy do cz.531, 06, 532

21. Zabliw wycinku zabliw cz 931. I P wyciać po skłaleniu obu części

22 Silowniki hydrauliczne armaty cz 99c-100d wykonać tak, aby miały regulowaną długość i zamocować wg

22. Słowniki hydrauliczne armaty cz. 99c-100d wykonać tak, aby filary regulowały długość i zainicjować wg rys. 47.

rys.47.
23.Mechanizm ładowania cz.103-106 wykonać wg rys.48-51.

ZS.mechanizm sadowania C.163-166 wykonać wg rys.40-51.